

El nou Pinetell

Edita: Regiduria de Cultura
de l'Ajuntament d'Alpicat

Redacció: C/Lleida, 42
ALPICAT Tel. 736521

Consell de Redacció: Grup
d'ERC de l'Ajuntament

Foto Portada:
Joaquim Ibars i Gispert

Col.laboradors:
C. Bordell, J. Cabré,
Gerard Escuer, Ton Escuer,
Albert Gómez, E. Guàrdia,
Julio de León, R. Mateu,
S. Martin, Nèlida Peirau,
Manel Roure, Jordi Serés

Imprimeix:
Impremta UNION

EDITORIAL

Neix el Nou Pinetell amb la il·lusió i la pretensió de tornar a ser vincle d'unió entre tots els vilatans d'aquesta comunitat. El perquè d'aquest nom té una justificació: Pinetell era una revista que van publicar el grup dels Sardanistes amb el mateix objectiu que el que ara pretén aconseguir.

Des d'aquesta regiduria de cultura volem que aquest modest mitjà de comunicació ens serveixi d'eina de propagació de qualsevulla iniciativa, idea, inquietud que es vulgui portar a terme.

Sabem positivament que hi ha molta gent a la qual li agrada escriure, que s'expressa molt bé amb la paraula escrita i volem que utilitzi aquestes planes del Nou Pinetell per comunicar tot allò que es guarda al cap o al calaix.

Al Nou Pinetell hi cap tothom: hem decidit dividir-lo en les diferents seccions que publiquem però n'estem oberts a d'altres.

Ens agradaria que ens féssiu arribar els vostres articles, siguin de crítica, literaris, científics... Nosaltres els hi trobaríem la secció adient o en crearíem de noves.

3

INDEX

Organigrama Ajuntament.....	4
Crònica Municipal.....	5
Tribuna.....	6
Opinió.....	7
Plànol d'Alpicat.....	8, 9
Racó literari.....	10, 11, 12
Esports.....	13
Racó del jovent.....	14

Ajuntament d'Alpicat

c/. Lleida, 42
25110 ALPICAT (Segrià)
Telf. 73 60 06 - 73 65 21 Fax 73 65 21

Benvolguts veïns del municipi d'Alpicat:

Una vegada constituït l'ajuntament, sorgit de les passades eleccions del 28 de maig, ens plau agrair la vostra col·laboració com a vilatans del nostre poble i us fem àvinent que aquest Ajuntament d'Alpicat resta a la vostra disposició.

L'organigrama del consistori, amb les seves competències, és el següent:

PLE DE L'AJUNTAMENT

ALCALDE

Antonio Roure Vila

COMISSIO ESPECIAL DE COMPTES
Pdnt.

José R. Sampedro Cortés

COMISSIÓ DE GOVERN

1r. Tinent Alcalde	2n. Tinent Alcalde	3r. Tinent Alcalde	Regidor
Pau Cabré Roure	Ramon Mateu Roure	Robert Queral Roure	Antonio Roure Andreu
URBANISME	CULTURA, FESTES I ESPORTS	AGRICULTURA	GOVERNACIO I HISENDA
Obres	Comissió de Festes	Parc i Jardins	Personal
Vials	Esports	Camins	Consell-Consultiu
Sanejament	Col·legi	Escombraries	Coral
Enllumenat	Assoc. Pares Alumnes	Recollida selectiva	Objectors
Aigua	Biblioteca	Temporers	Serveis Socials
Urbanitzacions	Ràdio	Escorxador	Sanitat
	Associació Dones		Jubilats
	Comissió del ball		
	Relació ciutadana		
	Taciplà		
	Joventut		

Acords més importants de les diferents Comissions de Govern i dels Plens municipals d'aquest darrer semestre.

Les comissions de govern, les quals es fan setmanalment, serveixen per aprovar els pagaments de les factures que són lliurades a l'Ajuntament i es donen les llicències d'obres que s'havien demanat aquella setmana. Sempre hi ha però, d'altres temes a aprovar. Temes que poden anar des de peticions de particulars per ajornaments de pagament fins a estudis que es presenten, estudi de peticions de subvenció, etc...

Aquests acords més importants han estat els següents:

- 30 de Juny. Ampliació de l'horari de l'arquitecte sr. Giné.
- 19 de Juliol. Conversió de la bàscula municipal de mecànica a electrònica.
- 25 de Juliol. Petició d'aturada de l'agressió servia a Bòsnia.
- 7 d'Agost. Estudi envers la senyalització dels camins.
- 28 d'Agost. Nomenament del carrer Passatge de la Sardana.
- 4 de Setembre. Aprovació del plec de condicions per contractar la finalització del carrer Mossén Cinto.
- 12 de Setembre. Convocatòria d'una plaça d'Auxiliar Administratiu laboral per 6 meos.
- 19 de Setembre. Petició al Consell Comarcal per organitzar a Alpicat el Cros Comarcal el dia 20 de Gener. El mateix dia aprovem l'adhesió a la Campanya Europa x Bòsnia- Catalunya x Bòsnia. (de gran èxit perquè es van recollir gran quantitat d'aliments i roba
- 2 d'Octubre. Informació curset S1/S2 de Català. També petició d'un Circus per instal·lar-se a Alpicat.
- 16 d'Octubre. Modificació d'ordenances per l'any 96. Proves per la contractació de l'Auxiliar substituïda.

- 20 d'Octubre. Sorteig dels membres de les meses electorals per les eleccions del Parlament de Catalunya (19-N)
- 30 d'Octubre. Escrit del Consell Comarcal sobre la clausura dels abocadors.
- 13 de Novembre. Adjudicació de l'obra d'obertura del darrer tram del carrer Mossén Cinto.
- 20 de Novembre. Aprovació de la llista d'admesos i exclosos de la plaça d'Auxiliar (26 sol.licitants).
- 11 de Desembre. Acord per a la creació d'un punt d'informació juvenil que serà ubicat a la Biblioteca.

Quant als Plens, els acords més importants han estat:

- 1 d'agost. Propostes sobre la llengua d'emissió dels pregons. Expedient de modificació puntual de les normes subsidiàries. Ratificació de l'acord de Restabliment de la Comissió de Govern.
- 30 d'agost. Aprovació del Conveni entre l'Ajuntament i la Companyia Finur sobre l'execució de les obres de la Urbanització "La Teuleria". Fixació del tipus impositiu sobre bens immobles de naturalesa urbana. Fixació de la Periodicitat de les sessions de la Comissió de Govern.
- 3 de novembre. Modificació de les ordenances fiscals per a l'any 96. Refús inicial al pla especial de reforma interior P.E.R.I. 3. Al·legació al pla únic d'obres i serveis (PUOS) de Catalunya. Nomenament del Director d'Alpicat Ràdio.
- 30 de Novembre. Aprovació inicial de l'expedient de modificació del pressupost 4/1995.
- 29 de Desembre. Aprovació inicial del Pressupost per a 1996. Acord per fer al·legacions al cadastre per unanimitat dels membres del consistori.

Activitats de l'Associació Cultural de Dones d'Alpicat

Gener:

Conferències del Departament de Cultura
Viatge a Barcelona (Imax i Aquari)

Febrer:

Santa Àgueda, Núria Feliu i dinar germanor
Carnestoltes, Coca, xocolata i conjunt musical

Març:

Matança del porc

Abril:

Festa de la bicicleta Setmana Cultural
Berenar per la Mare de Déu de Montserrat al Parc

Maig:

Festa d'homenatge als padrins

Agost:

Festa Major

Setembre:

Curs de boixet i punta de coixí (4 dies al mes) 10 mesos a 24.000 pts.
Tot l'any, gimnàstica de manteniment
A l'estiu, escola d'estiu per infants

Activitats de la Llar de Jubilats i Pensionistes d'Alpicat per a l'any 1996:

Festivitat de Sta. Àgueda.
Festivitat de St. Joan.
Festivitat de Tots Sants.
Setmana Cultural.
Dinar de Germanor.
Aniversari de la Llar
Jocs de bitlles.
Treballs manuals dones 3a. edat.

Associació de Belles Arts d'Alpicat

L'Associació de dones us fem avinent un programa de les nostres activitats: Durant un curs de nou mesos realitzem una sèrie de treballs de ceràmica, restauració, tres dimensions, pintura a l'oli, art romànic, vitralls, etc.

Ens reunim dos dies a la setmana: dimarts i dijous. Al ser el nostre, un programa molt ampli i abarca moltes activitats, les senyores venen molt contentes, a més a més és una feina molt gratificant. Malgrat que la professió de les dones és majoritàriament de mestresses de casa, també n'hi ha d'altres que compaginen la seva feina amb el treball d'una d'aquestes activitats. Realitzem exposicions a la nostra localitat i fóra d'ella amb la finalitat de donar a conèixer la nostra artesanía i esperem continuar molts anys amb el suport de tots aquells que ens faciliten tirar la nostra feina endavant.

LA SARDANA

Tot pensant per a mí com expressar què és la SARDANA, us diré que és la dansa més dolça; que agermana. Imagineu-vos, per a mí representa una afirmació, ser més patriota, més català. Si, no us esvereu, de veritat ho penso en el fons del meu cor. D'altra banda us puc dir que és ben veritat el poema de Joan Maragall: "**la SARDANA és la dansa més bella de totes les dances que es fan i es desfan**".

Potser alguns no ho entendreu, però jo recordo aquelles magnífiques sardanes, amb tanta gent, tantes colles, i m'emociono.

Quan ballavem la SARDANA de Germanor, aquell VISCA! a l'acabament, era alguna cosa més que un crit folkòric com es pensaven les forces d'ocupació, estavem fent país a la clandestinitat. Per nosaltres era l'únic acte polític o manifestació possible.

Ara però, quan veig els aplecs i hi veig tant poca gent, penso que amb la democràcia, aquests actes ja no tenen el mateix sentit d'abans. Ara potser fer país és celebrar les festes de la Tolerància, de la Diversitat o contra el racisme.

Amics meus, suposo que ho entenc. No són prou solidaris ni respectem els altres. Són uns altres temps, frase que fem anar sovint quan no volem parlar del tema. Tot aquest comentari roda al voltant de la sardana, en la que sempre he obert la mà per fer rotllana i ballar-la sense mirar mai si l'altra mà és marroquina o senegalesa o xinesa, i Déu me'n guard si algun dia no és així.

La sardana, doncs, és la diversitat, la tolerància, l'agermanament i hauria d'ésser un espill per a la resta de països. No cal inventar res, que ja ens ho han donat tot des de fa segles. Visca la sardana! Molt agraït perquè compartiu amb mi aquestes inquietuts.

Manel Roure i Font

Quan em vaig proposar d'escriure alguna cosa en aquesta nova revista, em van passar moltes idees pel cap. Tal com m'hi anaven passant, les anava descartant perquè no m'acabaven de fer el pes.

Podia haver parlat de coses transcendents a la vida: de les guerres que fan patir tanta gent, de la fam que fa morir encara més gent que les guerres, o del Barça, però em semblaven temes massa importants per a ser tractats per una ploma inexperta com la meva. També hagués pogut explicar-me en temes banals i explicar de la vida del Jesulín de Ubrique o del nòvio de la Rociíto o fins i tot podia fer algun manifest polític, però el meu temps, com diria algun savi castellà d'altres temps, és d'or i això m'impedeix perdre ni un minut en coses superficials.

Al final, vaig tenir la brillant idea de parlar d'algún element significatiu del poble, amb el qual tothom s'hi sentís identificat.

El primer que em va venir a l'esment, va ser escriure sobre l'església, que és el que es veu més. Vaig arribar a la conclusió, però, que no era representatiu, sinò tot el poble hi faria cap cada diumenge; de totes maneres, si hi anessim tots, mal aniria, que no s'hi cabria!. Així que fora!

Descartat aquest punt, em va venir la fal.lera de dedicar-li l'article al Parc del Graó, però per molt que m'hi escarrassava, el full quedava en blanc.

Quan em pensava que havia de desistir, alguna musa despistada em va il.luminar: sobre algún monument o similar, però com cadascú té les seves preferències personals, no ens hi haguessim posat d'acord i, barrinant, barrinant, vaig deduir que una de les poques coses que tenim en comú tots els alpicatins, és la boira que ens tocat patir a la tardor i a l'hivern, any rera any.

Ep! No us en rigueu, que ho dic ben seriosament. A veure qui és l'espavilat que no viu amb boira, ni que sigui un cop l'any. Ara, una cosa és ben bé veritat, que quan ens n'allunyem, sempre ens queda la recança i ens hi voldriem tornar a trobar immersos, ni que només fos per un moment. Només hi ha un petit problema a l'hora d'escriure l'article: és que ja no queda més espai. Potser continuaré al proper número. Fins llavors, només em queda submergir-me una altra vegada en aquest pou dens, grisenc i humit que m'aclapara i m'incita a fugir-ne intentant cercar la gratificant escalfor del sol, l'astre rei. M'agrada aquest final.

La merda del parc no fa pudor

Darrerament, se sent parlar molt de medi ambient i s'està conscienciant a la població de tots aquestes temes que, per desconeixement o per comoditat no en fa gaire cas ocasionant perjudicis als altres.

Al nostre poble es parla molt sovint, per citar-ne algun d'aquests temes, de clavegueram, purins, escombreries, etc., però també se sent parlar dels "pobrets gossets". Uns gossets que ofereixen als seus amics i propietaris tota la seva amistat i fidelitat i que aquests llueixen com una joia quan els passen. La llàstima és que les cases que compren no tenen serveis per a aquests animals i, solament els poden oferir menjar, dormir i alguna garrotada.

Per això, i per a ells solets, sel's hi va construir un parc on poden portar-los els seus propietaris, sobretot els qui hi viuen a prop.

Alpicatins, vigileu quan passegeu per aquest parc: esclafar una merda no porta gaire sort.

El Tocamotets

Plurals

M'agradaria parlar del dret de les minories de qualsevol raça, per cert, recordo que el passat dia 7 d'octubre Joan Pau II va dedicar la seva intervenció, davant l'Assemblea General de les Nacions Unides, a reclamar un acord mundial sobre els drets nacionals amb especial èmfasi en el respecte a les identitats minoritàries. Un aspecte que no és de gran interès per als estats que integren les instàncies interacionals.

Les paraules papals tenen un eix bàsic que cal que s'apunten tots els consellers de cultura -o no tanta cultura- qui hi ha pels nostres pobles. Ell, el Papa, fa la distinció entre nació i estat de la qual es desprén que una comunitat nacional sense estat té els mateixos drets a existir i desenvolupar-se encara que no disposi d'aquesta estructura. Dóna suport a la preponderància de la voluntat de ser d'una comunitat per sobre de la formalització d'aquesta identitat nacional que acaba adoptant.

Les paraules del Pare Sant desmunten tots els arguments estèrils i per tant tenim ret a la nostra cultura i, més d'una vegada els que ens demanen que siguem plurals tenen tendència a silenciar les minories i les identitats que no s'adaptin als esquemes. Salam!

Tonet

LEGENDA

- 1 AJUNTAMENT CORREUS
- 2 ESGLESIA ST. BARTOMEU
- 3 CONSULTORI MÈDIC - L. JUBILATS - CASAL
- 4 BIBLIOTECA ST. BARTOMEU
- 5 ESCORXADOR
- 6 COLLEGI PÚBLIC DR. SERÉS
- 7 CAMP DE FUTBOL
- 8 PISCINES MUNICIPALS
- 9 PISTES POLIESPORTIVES
- 10 CENTRALS FRUITERES
- 10 NIQUI
- 11 ESCUER HNOS. SA.
- 12 - SANT BARTOMEU
- 13 - FRUTALPI
- 14 BÀSCULA MUNICIPAL
- 15 - FARMACIA
- 16 CEMENTIRI
- 17 SALA "LA UNIÓN"
- 18 - COOPERATIVA "L'INTIMA"
- 19 RESIDENCIA TERCERA EDAT
- 20 TELÈFON PÚBLIC

En Pinet, l'arbre de Nadal

En Pinet era un avet que vivia en una vall del Pirineu, en un bosc preciós on la tranquil·litat regnava per damunt de totes les coses.

En Pinet havia crescut en aquell bosc junt amb la seva família: besavis, padrins, pares i germans. Ells disfrutaven plàcidament de totes les estacions de l'any.

En començar la primavera Pinet disfrutava veient com es desfeia la neu, com aquells blocs de gel que li penjaven de les petites branques i que havia de suportar durant tot l'hivern es derretien gota a gota. A en Pinet l'hi agradava escoltar el xivarri dels esquiadors, sobre tot els caps de setmana on hi havia molt més sarau i la tranquil·litat de la vall es veia una mica alterada.

Els dies anaven passant. Començaven a arribar gran varietat d'ocells que, amb el seus cants, alegraven aquell bosc majestuós on el color verd maragda es combinava harmoniosa-

ment amb el color blau pur del cel. Alguns d'aquells ocells aprofitaven les branques d'en Pinet per fer-hi els seus nius i poder tirar endavant les seves cries.

La primavera dóna pas a l'estiu. A en Pinet no l'hi importava massa la calor. Ell, com que era un avet petit, no temia el sol, la resta de la família amb les seves branques grans i repletes de fulles perennes li feien una mica d'ombra. En Pinet disfrutava veient passar pel seu costat els excursionistes tots carregats, amb les seves motxilles, tots suorosos i esgotats, enfilant-se muntanya amunt, molts d'ells es paraven a descansar i aprofitaven el seu petit tronc per recolzar-se o deixar-hi la motxilla.

Els dies anaven passant, el temps començava a canviar, arribaren les plujes, el bosc respirava una mena d'humitat que alegrava als avets petits i grans i començaven a sortir els primers bolets: rovellons, fredolics, llanegues..

i el bosc tornava a vestir-se de gent, boletaires amunt i avall, cotxes aturats a la vorera del camí forestal, gent amb els cistells replets de bolets.. els avets estaven a l'aguait: el bosc quedava una mica damunt davall, de tant remenar la terra, però tot quedà al seu lloc quan arribà l'hivern, la tranquil·litat tornà a la vall. En Pinet i els altres es preparaven per a afrontar un altre hivern. Passaven els dies, tot seguia igual. De cop, arribà un dia que mai hagués volgut ni en Pinet ni cap altre avet petit. Pinet va veure com s'enfilava per aquella drecera un tot terreny, s'anava aturant cada cert temps fins que va arribar a prop d'ell, baixà un home i un nen petit, tragueren una pala fanguera i un pic, i començaren a picar i a treure terra del seu voltant. En Pinet, trist, tot preocupat i sense poder fer res, només demanava que no li trenquessin cap arrel. Aquell home i el seu fill van tenir cura de no trencar-n'hi cap. Quan el